

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14.12.2016
t a k t o :

Ke stížnosti státního zástupce **Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech** se podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu **ruší** usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 24.10.2016 č.j. 40PP 702/2016-23 a **znovu se rozhoduje** tak, že odsouzený **Martin Žiga, nar. 6.2.1974, se** podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za současného přijetí záruky spolku LIBERTY PEOPLE za dovršení nápravy odsouzeného **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody v trvání pěti let, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26.11.2014 č.j. 4T 39/2014-1277.

Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **pěti (5) let a zároveň se nad pachatelem vyslovuje dohled.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením bylo rozhodnuto tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku vyhovuje žádosti spolku LIBERTY PEOPLE a odsouzený Martin Žiga se podmíněně propouští z výkonu výše uvedeného trestu odnětí svobody. Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v délce pěti let za současného přijetí záruky spolku LIBERTY PEOPLE.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce ihned po jeho vyhlášení stížnost. V jejím písemném odůvodnění uvádí, že se neztotožňuje s argumentací, kterou okresní soud zdůvodnil své rozhodnutí. Zdůrazňuje trestní minulost odsouzeného a následně se věnuje nabízené záruce zájmového sdružení občanů a jejímu účelu. Konstatuje, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody pro závažnou trestnou činnost a povaze a závažnosti této trestné činnosti musí odpovídat i požadavky na záruku za nápravu odsouzeného. V té souvislosti připomíná judikaturu zveřejněnou pod R 67/72 a dále pod č. 59/1972 Sbírky rozhodnutí trestních. Spolek LIBERTY PEOPLE nepůsobí v místě bydliště odsouzeného ani na jeho pracovišti, odsouzený nemá k tomuto spolku žádný reálný vztah (není jeho členem, ani se nikdy na jeho činnosti nepodílel). Odsouzený se má vrátit do svého bydliště v Dobroměřicích, okr. Louny, zatímco spolek nabízející záruku má sídlo v Praze. Působení spolku na osobu odsouzeného má spočívat zejména v tom, že se odsouzený bude spolku pravidelně hlásit po telefonu, budou prováděny kontrolní návštěvy a namátkové kontroly v místě bydliště. Státní zástupce má za to, že takto nastavená opatření v rámci nabízené záruky mají pouze formální charakter a nemohou reálně přispět ke skutečnému dovršení nápravy odsouzeného. Návrh spolku LIBERTY PEOPLE a nabídnutá záruka nesplňuje požadavky § 6 odst. 3 trestního řádu, proto měl být návrh okresním soudem zamítnut. Státní zástupce závěrem navrhuje, aby Krajský soud v Plzni napadené usnesení podle § 149 odst. 1 trestního řádu zrušil a sám rozhodl tak, že se návrh spolku LIBERTY PEOPLE na podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody zamítá.

Krajský soud v Plzni z podnětu podané stížnosti přezkoumal dle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Okresní soud v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozhodnutí, postupoval v souladu se zákonem a v průběhu veřejného zasedání provedl dostatek důkazů potřebných pro to, aby mohl o věci rozhodnout. Krajský soud vyžádal aktuální hodnocení odsouzeného z výkonu trestu a zjistil, že od data rozhodování okresním soudem nedošlo k žádným změnám. Nadále platí, že chování odsouzeného ve výkonu trestu je v souladu s řádem výkonu trestu, hodnocení jako celek vyznívá kladně. Odsouzený byl 4x odměněn, kázeňsky trestán nebyl a je zařazen v první dostupné skupině vnitřní diferenciaci. Odsouzený byl na vlastní žádost zařazen do standardizovaného programu 3 Z a absolvoval též skupinové poradenství „prevence relapsu“. Během výkonu trestu se snažil řešit své dluhy a byl brigádně pracovně zařazen. Průběžně je připravován na život po propuštění z výkonu trestu. Účel výkonu trestu je plněn. Na podkladě tohoto hodnocení krajský soud dospěl ve shodě se soudem okresním k závěru, že odsouzený svým chováním ve výkonu trestu prokazuje polepšení.

Státní zástupce v podané stížnosti zdůrazňuje zejména závažnost trestné činnosti, pro kterou byl odsouzený uznán vinným, a připomíná jeho trestní minulost. Krajský soud má za to, že trestní minulost odsouzeného nelze přeceňovat. Z popisu jeho rejstříku trestů vyplývá, že nyní vykonávaný trest je prvním nepodmíněným trestem odsouzeného. Předchozí odsouzení je z roku 1990, kdy byl odsouzen jako mladistvý pro trestné činy krádeže dle § 247 odst. 1 trestního zákona a neoprávněného užívání cizí věci dle § 249 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu, která uplynula dne 19.1.1993. Toto odsouzení je již zahlazené. Další odsouzení je cizozemským soudem, nicméně, jak lze zjistit z meritorních rozhodnutí ve věci Krajského soudu v Praze sp.zn. 4 T 39/2014, jednalo se o odsouzení za jednání, které v ČR není trestným činem. Krajský soud si je samozřejmě vědom závažnosti trestné činnosti, pro kterou je odsouzený ve výkonu trestu, nicméně tato okolnost sama o sobě rozhodně nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti o podmíněně propuštění. Je třeba vidět, že odsouzený se této trestné činnosti dopustil ve svých téměř čtyřiceti letech a jeho předchozí trestní minulost, jak byla výše zmíněna, není nijak závažná. V chování odsouzeného se tak dle názoru krajského soudu jednalo o sice velice závažný, nicméně ojedinělý exces z dříve v podstatě řádně vedeného života. S ohledem na tuto skutečnost a s ohledem na hodnocení odsouzeného z výkonu trestu, s přihlédnutím k nabízené záruce, má krajský soud za to, že odsouzený je osobou, které lze dát šanci v podobě podmíněného propuštění.

Na druhou stranu s ohledem na závažnost trestné činnosti, pro kterou je odsouzený ve výkonu trestu, považuje krajský soud za potřebné, aby po podmíněném propuštění bylo chování odsouzeného sledováno dlouhodobě a bylo posíleno dohledem probačního úředníka. Krajský soud vnímá všechny skutečnosti, na které poukazuje státní zástupce v odůvodnění své stížnosti, je si vědom i toho, že zejména s ohledem na vzdálenost místa bydliště odsouzeného a sídlo spolku LIBERTY PEOPLE je možnost jeho působení na odsouzeného poněkud ztížena. Na druhou stranu se krajský soud nedomnívá, že by nabízená záruka nespĺňovala zákonné náležitosti. Obsahuje konkrétní opatření, která bude spolek činit v zájmu dovršení nápravy odsouzeného a je zřejmé, že uvedený spolek má s obdobnou činností již zkušenost. S ohledem na výše uvedené úvahy dospěl krajský soud k závěru, že v tomto konkrétním případě lze záruku spolku akceptovat, ovšem s tím, že nad chováním odsouzeného bude zároveň vysloven dohled, který by měl eliminovat rizika vyplývající z toho, že spolek LIBERTY PEOPLE působí mimo bydliště odsouzeného. Současné

vyslovení dohledu však pochopitelně nic nemění na tom, že spolek, který nabídl záruku, je povinen plnit to, k čemu se zavázal.

Napadené rozhodnutí bylo z výše uvedených důvodů zrušeno a znovu bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění odsouzeného za současného přijetí záruky spolku LIBERTY PEOPLE za dovršení nápravy odsouzeného a stanovení zkušební doby v trvání pěti let a současného vyslovení dohledu nad pachatelem (§ 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu)..

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 14.12.2016

Mgr. František Pokorný, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zdeňka Šebková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Vendula Jurčová